

В. П. Павловська

Вільховий Петро Якимович



ВІЛЬХОВИЙ Петро Якимович (12(25). 09. 1900, с. В'язівка, нині Павлоградського району Дніпропетровської області – 14. 10. 1975, Київ) – письменник. Член СПУ (1935). Урядові нагороди. Закін. курси журналістики при ЦК КПУ (1925). Учителював. Працював ред. г. «Колгоспне село», Держлітвидаву УРСР (1935–40); під час 2-ї світової війни – на кіностудії в Ташкенті, секр. СП Узбекистану; 1945–59 – уповноважений Ради в справах реліг. культів по Україні при РМ УРСР. Друкувався від 1921. Писав про рев. перетворення на селі, про «труд. ентузіазм народу» під час перших п'ятирічок, інтернац. єдність і дружбу трудящих. Провідна тема – «викриття реліг. мракобісся» в дусі рад. атеїзму. Автор книг оповідань, нарисів: «Зубата баба» (1927), повісті «Небожани» (1928), романів «Зелена фабрика» (кн. 1, 1930; кн. 2, 1934; усі – Харків), «Чапаєвці» (1937), «Промені життя» (1938), «Листи Паші Яблунівни» (1939), «На берегах двох рік» (1956), «Трифонове озеро» (1962), «Серце до серця» (1965), «У Тополиному» (1966; усі – Київ) та ін.

Рекомендована література

1. Петрові Якимовичу Вільховому – 60 років // Вітчизна. 1960. № 9.

Бібліографічний опис:

Вільховий Петро Якимович / В. П. Павловська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН

України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34598>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).